

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla bnt Szabó Tom Burmeister Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Szabó Levente Antal ügyvéd) és a Buzády és Udvari Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Buzády Csongor ügyvéd) által képviselt felperesnek - a Kardos, Pető és Törőcsik Társas Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Pető Zsolt ügyvéd) által képviselt alperes ellen **kezesi kötelezettség teljesítése** iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2011. január 4. napján meghozott 62.P.26.915/2009/8. számú ítélete ellen az alperes Pf/3. sorszámon előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 (tizenöt) napon belül fizessen meg a felperesnek 128.000 (százhuszonnyolcezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Kötelezi az alperest, hogy az államnak az adóhatóság felhívására az ott írt időben és módon fizessen meg további 305.600 (háromszázötezer-hatszáz) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s:

Felemelt keresetében a felperes 5.142.647 Ft és annak a keresetben megjelölt járulékai megfizetésére kérte kötelezni a készfizető kezes alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte, a követelés jogalapját vitatta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.142.647 Ft-ot és ezen összegből 169.761 Ft után 2008. szeptember 2. napjától a kifizetés napjáig évi 17 %, 189.800 Ft után 2008. október 2. napjától a kifizetés napjáig évi 17 %, 207.178 Ft után 2008. november 2. napjától a kifizetés napjáig évi 23 %, 213.512 Ft után 2008. december 2. napjától a kifizetés

napjáig évi 22 % és 4.362.396 Ft után 2009. február 3. napjától a kifizetés napjáig évi 19 % kamatot, valamint 630.015 Ft perköltséget.

Ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperes a bérlő kft.-vel 1 db digitális printer és 2 db hőszublimációs gép 48 hónapi bérletére kötött szerződést havi bruttó 199.392 Ft díj ellenében. A bérlő kft.-t ügyvezetőként az alperes képviselte, aki ekkor a társaság tagja is volt. Az alperes a 2006. november 24-én kötött készfizető kezesi szerződésben kezességet vállalt arra az esetre, ha a bérlő a bérleti szerződésből eredő bármely fizetési kötelezettségének határidőben nem tesz eleget. A kft. a 2008. szeptember, október, november, december havi bérleti díjat nem fizette meg, ezért a felperes a szerződést azonnali hatállyal felmondta, és ez a nyilatkozata 2009. január 21-én hatályosult. A kft. tartozása ekkor 5.142.647 Ft volt. Mindezekre tekintettel az alperest a Ptk. 272. § (1) bekezdése, 273. § (1)-(2) bekezdése, 274. § (2) bekezdés a) pontja és a bérleti szerződés alapján, továbbá a Pp. 77. § és 78. § (1) bekezdés alkalmazásával a rendelkező rész szerint marasztalta, ítéletét pedig a Pp. 221. § (3) bekezdésében biztosított lehetőséggel élve röviden indokolta. Ezzel kapcsolatban kiemelte: 1. számú kitűző végzésében felhívta az alperest, hogy érdemi ellenkérelmét terjessze elő, 1-l. számú végzésében pedig tájékoztatta a feleket a bizonyítási teherről. Az alperes az első tárgyaláson nem jelent meg és érdemi ellenkérelmet sem terjesztett elő. A 4. számú végzésben felhívta az alperest, hogy 30 napon belül mellőzés terhével terjesszen elő részletesen indokolt érdemi ellenkérelmet, pontosan megjelölve, hogy a felperes által állított tényekből, a felperes követeléséből pontosan mit és milyen ténybeli, jogi indokkal, valamint milyen bizonyítékokra hivatkozással vitat. Ezzel kapcsolatban is tájékoztatta az alperest a bizonyítási teherről, és figyelmeztette, hogy amennyiben nem terjeszti elő az érdemi ellenkérelmet, akkor a bíróság úgy tekinti, hogy a felperes által állított tényeket és a felperes követelését nem vitatja, és a rendelkezésre álló adatok alapján fog határozni. Kiemelten figyelmeztette a feleket a Pp. 3. § (4) bekezdésében, 136/B. § (3) bekezdésében, 141. § (6) bekezdésében és 163. § (2) bekezdésében írtakra. Az alperes jogi képviselője ezt a végzést átvette, a felhívásban foglaltakat azonban nem teljesítette. Tekintettel arra, hogy a peres eljárás 2009. január 1. előtt indult, a Pp. 73/A. § (1) bekezdés a) pontján és 73/B. § (1) bekezdés a) pontján alapuló tájékoztatást mellőzte.

Az ítélet elleni fellebbezésében az alperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, illetve másodlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új tárgyalásra utasítását kérte a Pp. 252. § (2) vagy (3) bekezdés alapján.

Az elsőfokú eljárással szembeni kifogásként előadta: nem volt tudomása arról, hogy az eljárás milyen szakaszban van, az ügyben mit kellett volna tennie. Ügyvédjének megbízatása 2010. májusban megszűnt, képviselője azonban semmiféle iratot, értesítést nem adott át neki súlyos betegsége miatt. A tárgyalás előtt pár nappal tudta meg véletlenül, hogy 2010. január 4-én a bíróság tárgyalást tart, és mert külföldön volt, távollétének igazolása mellett kérte a tárgyalás elhalasztását, és azt is jelezte, hogy bizonyítási indítványt kíván előterjeszteni, az elsőfokú bíróság azonban ezeket nem vette figyelembe. Nem tudott arról, hogy jogi képviselője nem

jelentette be a megbízás megszűnését, ezért a tárgyalásokról és a felhívásokról önhibáján kívül nem értesült, és emiatt nem is állt módjában védekezni.

Ténybeli kifogásként emelte ki: az elsőfokú eljárásban már hivatkozott arra, hogy a bérlet tárgyát képező gépek nem voltak megfelelőek, azok nem jól működtek, és hogy a szerződés szerinti bérleti díj és a piaci ár között rendkívül nagy az eltérés. A csatolt árajánlat szerint a gépek bruttó 612.480 Ft-ért megvásárolhatók lettek volna, így a havi bérleti díj aránytalan és semmis. Ezért kéri műszaki árszakértő kirendelését a gépek értékének és reális bérleti díjának megállapítására. Csatolta azt a levelezést is, melyben a szerződést felmondta. A kezesség aláírásakor átadott okiratok és anyagok a bérleti szerződést nem tartalmazták, kérdéses az is, hogy a kezesség egyáltalán létrejöhetett-e, különös tekintettel arra, hogy a felperes állítása szerint a bérleti szerződés 2006. november 28-án kelt, a kezesi szerződést viszont már 2006. november 24-én aláírta. Így nem ismerhette a bérleti szerződés feltételeit, hiszen még nem is volt ilyen, főkötelezettség hiányában pedig az azt biztosító mellékkötelezettség sem jöhetett létre érvényesen. Mindezek olyan tények, melyek részletes vizsgálata elmaradt, pedig ezek nélkül a perben nem lehetett megalapozott, igazságos döntést hozni. Fellebbezése kiegészítéseként arra is hivatkozott: a felperes a perben nem bizonyította, hogy a kezesi szerződés aláírása előtt az általános szerződési feltételeket, különösen azok szankciós rendelkezéseit közölte volna vele, mint ahogyan az sem bizonyított, hogy a per megindítása előtt a fizetésre felszólította volna. Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezését arra alapította, hogy az elsőfokú bíróság a fellebbezésben megjelölt előbbi tényeket nem tisztázta.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, annak helyes indokaira hivatkozott.

Kiemelte: az alperes ügyvédet bízott meg jogi képviselővel, és a meghatalmazást is csatolta, a megbízatás megszűnését viszont a bíróságnak sem a jogi képviselő, sem az alperes nem jelentette be. Ezért a bíróság szabályszerűen kézbesítette az iratokat az alperes jogi képviselőjének még azt követően is, hogy az alperes állítása szerint az ügyvédi megbízás megszűnt (Pp. 69. § (1) bekezdés, 71. §, 97. §). Az elsőfokú ítélet az alkalmazott jogszabályoknak mindenben megfelel, így a hatályon kívül helyezésére irányuló kérelem teljességgel megalapozatlan. A készfizető kezesi szerződésben szám szerint hivatkoztak a bérleti szerződésre, ráadásul a bérleti szerződés aláírásakor a bérlőnek az alperes volt az egyedüli ügyvezetője. Ezért a bérleti szerződést és annak valamennyi mellékletét is ő írta alá, és így lehetetlen, hogy kezesként ezek tartalmával ne lett volna tisztában. A kft. döntött úgy, hogy az eszközöket nem adásvétel, hanem lízing vagy tartós bérleti szerződés útján fogja birtokba venni, és ezért keresett meg legalább 2 irodai eszközök bérbeadásával foglalkozó társaságot. Az eszközöket a kft. kutatta fel, és azok minden tulajdonságát megismerve keresett olyan szerződéses partnert, aki az eszközök megvásárlását, majd későbbi bérbeadását vállalja. A felperes a kft. által megjelölt eszközök vételára alapján kalkulálta ki a bérleti díjat, melyet végül az alperes által képviselt kft. elfogadott, és a bérleti szerződést aláírta. Az alperes már az elsőfokú eljárásban előadta valamennyi, fellebbezésben is megismételt kifogását, de az elsőfokú bíróság 4. számú végzésében foglaltak ellenére sem terjesztette elő a

védekezéséhez szükséges határozott kérelmét, bizonyítékokat sem csatolt, és bizonyítási indítványt sem terjesztett elő, elmulasztott cselekményeit pedig a fellebbezési eljárásban már nem pótolhatja. A fellebbezéshez mellékelt iratok amúgy nem új bizonyítékok, hiszen azokat az alperes már az elsőfokú eljárásban is csatolta. Álláspontja szerint az alperes a fellebbezésben olyan tényekre hivatkozott, melyek már az elsőfokú eljárás idején is ismertek voltak, így azokat a Pp. 235. § (1) bekezdés szerint már nem terjesztheti elő a másodfokú eljárásban.

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem volt a Pp. 228. § (4) bekezdés szerint fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett rendelkezése, ezért a másodfokú bíróság az ítéletet egészében bírálta felül.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével és annak jogi indokolásával is egyetértett, a fellebbezésben előadottak miatt azonban kiemeli a következőket.

Fellebbezésében az alperes alaptalanul hivatkozott az elsőfokú bíróság eljárási szabálysértésekre arra, hogy jogi képviselője megbízásának megszűnését nem vette figyelembe a perben. Az elsőfokú bíróság ugyanis az eljárásra irányadó szabályoknak megfelelően járt el, hiszen az alperes jogi képviselőjének már az áttétel előtt csatolt meghatalmazása alapján az iratokat, idézéseket az alperest képviselő ügyvédnek kellett kézbesítenie, és mert a meghatalmazás megszűnését sem az alperes, sem jogi képviselője nem jelentette be az elsőfokú eljárásban, a meghatalmazás megszűnése nem is vált a bírósággal szemben hatályossá (Pp. 97. §, 71. §).

Az alperes ugyancsak valótlanul állította, hogy önhibáján kívüli okból nem értesült a tárgyalásokról és a bíróság határozatairól. Az elsőfokú bíróság a 2010. május 18-ára kitűzött első tárgyalásra az alperest szabályszerűen megidézte, jogi képviselője pedig csak a 10.00 órakor megkezdett és 10 óra 29 perckor bejeződött tárgyalás után 11 óra 30 perckor érkezett 5. sorszámú faxában jelentette be, hogy betegsége miatt nem tud megjelenni a tárgyaláson, és nyilatkozott úgy, hogy ezért elsősorban a tárgyalás elhalasztását, másodsorban annak távollétében történő megtartását kéri. Az elsőfokú bíróság a tárgyalást elhalasztotta, és 2011. január 4-re új tárgyalási határnapot tűzött ki, a tárgyalás jegyzőkönyvét pedig az alperes jogi képviselőjének megküldte, aki azt 2010. május 26-án szabályszerűen átvette. A jogi képviselő megbízása megszűnésének konkrét időpontját az alperes a perben egyszer sem jelölte meg, ezért pusztán azon a ténybeli alapon, hogy a megbízás 2010. májusban szűnt meg, még azt sem lehet megállapítani, hogy a jegyzőkönyv átvételekor a meghatalmazás már megszűnt volna. Az alperesnek a 2011. január 4-i tárgyalási határnapot megelőző napon érkezett 7. sorszámú faxa egyébként szintén azt igazolja, hogy az alperes pontosan tudott erről a tárgyalási határnapról. Ebben az iratban pedig csak a tárgyalás elhalasztását kérte, a fellebbezési tárgyaláson elhangzott nyilatkozatával ellentétben ugyanis - túl azon, hogy a 7 hónappal korábban átvett jegyzőkönyvben rögzített 4. sorszámú végzésben foglaltaknak

nemhogy az engedélyezett 30 napos határidőben, de még ekkor sem tett eleget - nem állította, hogy ezen a tárgyalási határnapon bizonyítási indítványt kívánna előterjeszteni. Valótlanul állította fellebbezésében azt is, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalás elhalasztása iránti kérelmét nem bírálta el, mert az elsőfokú bíróság a tárgyalási határnapon 8. sorszámon hozott és a jogszabályoknak megfelelően indokolt végzésével határozott e kérelme elutasításáról.

Az alperes a másodfokú eljárásban fenntartotta azt az elsőfokú eljárásban már előterjesztett állítását, hogy a bérlet tárgyát képező gépek nem voltak megfelelőek, és hogy a bérleti díj és a piaci ár között rendkívül nagy volt az eltérés, fellebbezésében pedig az utóbbi tény bizonyítására - műszaki árszakértő kirendelését kérve - indítványt is előterjesztett. A fellebbezési eljárásban új tényként állította azt is, hogy a kezesség nem jöhetett létre, mert a kezesi szerződést a bérleti szerződésnél korábban írta alá, ezen kívül az általános szerződési feltételek közlése és a perindítás előtti fizetési felszólítása is elmaradt. Ezért e tények bizonyítása céljából szükséges az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezni.

A Pp. 235. § (1) bekezdése értelmében azonban alperes a másodfokú eljárásban már nem hivatkozhatott az elsőfokú eljárásban is ismert előbbi tényekre, és bizonyítási indítványt sem terjeszthetett már elő, ezt ugyanis tudomásszerzésének időpontja és az elsőfokú bíróság eljárási szabályoknak mindenben megfelelő eljárása is kizárta.

Az elsőfokú bíróság a Pp. 141. § (2) bekezdésben és a 3. § (3) bekezdésben előírtak betartásával hívta fel az alperest érdemi védekezése és a per eldöntéséhez szükséges nyilatkozatai megtételére, és széleskörűen tájékoztatta az ebben a körben esetlegesen őt terhelő bizonyítási kötelezettségéről is. Az elsőfokú bíróság 4. sorszámú végzésében még arra is felhívta az alperest, hogy nyilatkozzon: vitatja-e a kezesi szerződés létrejöttét, a káratápany-követelés jogalapját és összegaszerűségét, és amennyiben igen, abban az esetben a védekezése alapját képező tényeket, az őt megillető jogokat és ezek bizonyítékait is jelölje meg. Ezen kívül egyértelműen nyilatkozzon arról, hogy a bérleti szerződés és az általános szerződési feltételek rendelkezéseire figyelemmel a gépek hibájára milyen jogi indok alapján hivatkozik. Ugyancsak felhívta, hogy amennyiben védekezésében a bérleti díj vagy az adásvételi szerződésben kikötött vételár feltűnő értékaránytalanságára hivatkozik, pontosan jelölje meg, hogy melyik szerződés érvénytelenségét és milyen okból állítja, és nyilatkozzon: indítványozza-e szakértő kirendelését, amennyiben pedig ilyen indítványt terjeszt elő, akkor ezzel egyidejűleg helyezzen elnöki letétbe 200.000 Ft szakértői díjelőleget. Külön figyelmeztette az alperest arra is, hogy amennyiben a felhívásnak megfelelően nem terjeszti elő ellenkérelmét, akkor úgy tekinti, hogy a felperes keresetének alapjaként állított tényeket és a perben érvényesített követelést sem vitatja, és ennek megfelelően a rendelkezésre álló adatok alapján fog határozni. Ezt a végzést pedig - a már rögzítettek szerint - az alperes jogi képviselője 2010. május 26-án szabályszerűen átvette, ennek ellenére az alperes nemhogy az elsőfokú bíróság által engedélyezett 30 napon belül, de még az utolsó tárgyalási határnapig sem tett eleget a végzésben foglaltaknak. Az elsőfokú bíróság tehát eljárása során nem sértette meg a Pp.

egyetlen rendelkezését sem, sőt, azokat mindenben betartotta. E tények következtében pedig kizárt, hogy az alperes az elsőfokú eljárásban elmulasztott tényállításait, nyilatkozatait a másodfokú eljárásban hatályosan megtehesse, bizonyítási indítványait előterjeszthesse (Pp. 105.§ (1) bekezdés, 141. § (6) bekezdés, 235. § (1) bekezdés).

Mindezekből következik, hogy az elsőfokú bíróság az eljárására irányadó szabályokat nem sértette meg, és a perben további bizonyítás lefolytatása sem lehetséges, ezért az alperesnek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló fellebbezési kérelme mindenben alaptalan (Pp. 252. § (2)-(3) bekezdés).

A felperes tényállításait az alperes az elsőfokú bíróság kifejezett felhívása ellenére sem vonta kétségbe, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 163. § (2) bekezdés alkalmazásával helyesen állapította meg - külön erre elrendelt bizonyítás lefolytatása nélkül - a tényállást, és e tények alapján a jogszabályok maradéktalanul helyes alkalmazásával kötelezte az alperest a keresettel érvényesített követelés megfizetésére.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság helybenhagyta az elsőfokú ítéletet (Pp. 253. § (2) bekezdés).

Az alperes fellebbezése nem volt eredményes, ezért a felperes jogi képviselőjével felmerült, áfával terhelt ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség és a lerótt 3.000 Ft fellebbezési illetéken felül le nem rótt fellebbezési illeték megfizetésére is köteles (Pp. 78. § (1) bekezdés, 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pont, (5) bekezdés, 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdés).

Budapest, 2011. november 29.

Dr. Tölg-Molnár László s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hőbl Katalin s.k.
előadó bíró

. Madarász Anna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: